

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA a 2-a DUPĂ RUSALII
(a Sfinților Români)
SF. MC. LEONTIE, IPATIE ȘI
TEODUL; SF. CUV. ERASM

În Duminica a 2-a după Rusalii, pericopa evanghelică de la Sf. Ev. Matei, cap. 4, 18-23, ne spune despre chemarea de către Mântuitorul Hristos a primilor Săi ucenici, fapt petrecut pe malul lacului Ghenizaret, în Betsaida, unde prin pescuirea minunată, Hristos a chemat la apostolat pe Andrei și Petru, fiii lui Iona, și pe Iacob și Ioan, fii lui Zevedeu. Tot în Duminica aceasta prin hotărârea Sf. Sinod al B.O.R., din 1992, s-a rânduit cinstirea tuturor Sfinților Români, din toate timpurile și locurile, știuți și neștiuți, care prin pilda vieții lor, Mucenici, Mărturisitori, Cuvioși, Cuvioase, Preoți și Ierarhi luminați, Voievozi străluciți care au apărat dreapta credință, Biserica, mărturisindu-L pe Hristos și-au înscris numele în ceruri și în istoria neamului românesc.

Precum Mântuitorul Hristos prin glasul Evangheliei de astăzi, cheamă pe primii Săi Ucenici făcându-i din simpli pescari, Apostoli și pescari de oameni, iar aceștia, pătrunși de prezența și Dumnezeirea Sa, au lăsat toate și au urmat Lui, tot așa, din primele veacuri creștine și până astăzi din pământ românesc s-au ridicat oameni care și-au închinat viața lui Hristos, mărturisind credința cea adevărată, slujind Biserica, iar unii dintre ei au murit pentru Hristos în vremuri de prigoană.

Toți aceștia și-au înscris numele în Cartea Împărăției lui Dumnezeu, devenind sfinți bineplăcuți Lui, canonizați și recunoscuți de Biserica drept roditori binecuvântate ale Duhului Sfânt, în Biserica lui Hristos, din ținuturile românești. Cunoscuți drept Sfinții Români, ei sunt flori înmiresmate din pomul ortodoxiei românești și universale.

Purtători de daruri minunate (tămăduitori de boli, darul proorociei, al cunoașterii tainelor lui Dumnezeu, al facerii de minuni), prin smerenie, viață curată și multe nevoițe s-au desăvârșit pe ei înșiși și Dumnezeu i-a

DUMINICA SFINȚILOR ROMÂNI

ășezat în Locașurile Cerești după săvârșirea din această viață, iar de acolo priveghează ca niște străjeri neamul nostru și mijlocesc pentru noi înaintea Părintelui Cereșc.

Ei sunt din neamul nostru și au vorbit limba noastră, au trăit aici și au simțit ca și noi bucuriile și durerile acestui neam, nu ne-au lăsat orfani, pomenindu-ne și rugându-se lui Dumnezeu pentru noi.

Pe mulți dintre aceștia Biserica i-a canonizat, le-a stabilit zile de cinstire, i-a trecut în calendarul sfințeniei ortodoxe. Desigur ei sunt cu mult mai mulți, iar Dumnezeu îi va arăta la vremea știută de El, iar Biserica va lua act prin organele Sinodale despre viața, lucrarea și sfințirea lor.

Va veni și vremea în care Cuvioși Părinți, mărturisitori ai drepte credințe din regimul trecut, care au suferit prigoniri în temnițe și care în evlavia poporului drept credincios se bucură de o cinstire deosebită, vor fi canonizați oficial de Biserica noastră ca Sfinți mărturisitori ai drepte credințe (Pr. Arsenie Boca, Pr. Iustin Pârvu, Pr. Cleopa, Pr. Dumitru Bejan, Valeriu Gafencu și alții).

Menționăm că sub Patriarhul de vrednică pomenire Justinian, cu toate măsurile

restrictive și represive ale regimului totalitar, în anul 1950 s-a făcut canonizarea unor noi Sfinți Români, precum și generalizarea cultului altor Sfinți ale căror moaște sunt la noi în țară. Canonizarea solemnă a avut loc în octombrie 1955, între Sfinții noi amintim: Sf. Ier. Calinic de la Cernica; Sf. Ilie Iorest și Sava Brancovici ai Transilvaniei; Sf. Iosif Cel Nou de la Partoș; Sf. Cuv. Parascheva de la Iași; Sf. Ioan Cel Nou de la Suceava; Sf. Grigorie Decapolitul de la Bistrița Vâlcei; Sf. Dimitrie din Basarabi, ocrotitorul capitalei.

În anul 1992 Sfântul Sinod a proclamat canonizarea oficială a altor Sfinți Români între care: Sf. Voievod Martir Constantin Brâncoveanu cu fiii săi și sfetnicul Ianache; Sf. Voievod Ștefan cel Mare; Sf. Cuv. Paisie de la Neamț; Sf. Cuv. Ioan Iacob de la Neamț și Hozeva; Sf. Cuv. Teodora de la Sihla; Sf. Cuv. Daniil Sihastru; Sf. Mărturisitori Ioan și Moise din Ardeal; Sf. Ier. Antim Ivireanu; Sf. Ier. Gelasie de la Râmăneș; Sf. Ier. Leontie de la Rădăuți. Tot atunci s-a stabilit ca sărbătoare națională bisericească ziua de pomenire a Sf. Ap. Andrei, Ocrotitorul României (30 noiembrie).

Alte canonizări oficiale au fost făcute și în anii care au urmat, cu cea mai recentă, sub păstorirea P.F. Patriarh Daniel, din luna mai 2017, a Sf. Cuv. Natan, Sila și Paisie de la Sihăstria Putnei.

În urma acestor canonizări, pe lângă Sfinții amintiți mai sunt cinstiți și următorii: martiri creștini din perioada daco-romană din ținuturile Dunărene cum ar fi: Sf. Martiri de la Niculițel; Sf. Epictet și Astion de la Halmyris; Sf. Sava Gotul. La fel din alte ținuturi românești sunt cinstiți ca Sfinți, între alții: Sf. Ier. Petru Movilă; Sf. Ier. Dosoftei; Sf. Ier. Grigorie Dascălul; Sf. Ier. Andrei Șaguna; Sf. Cuv. Onufrie de la Vorona; Sf. Cuv. Irodion de la Lainici; Sf. Cuv. Antonie de la Iezerul Vâlcei; Sf. Mărturisitori Năsăudeni; Sf. Voievod Neagoe Basarab.

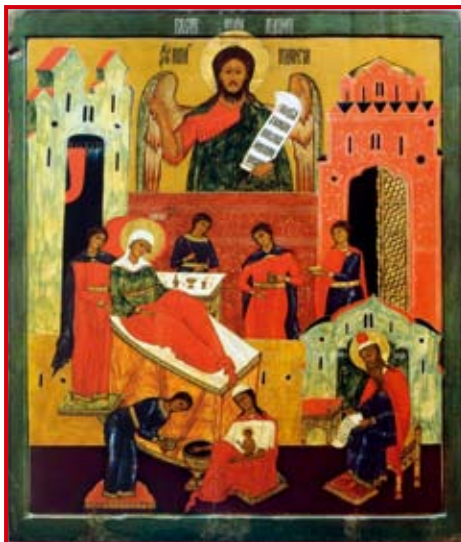
Prăznuind astăzi pe Sfinții Români și cunoscând pilda vieții lor, să-i cinstim după cuviință, urmându-le credința și avându-i mijlocitori la Tronul Părintelui Cereșc pentru tot neamul nostru. Amin! ❖

Părintele Eugen Moraru

NAȘTEREA SFÂNTULUI IOAN BOTEZĂTORUL

„Era în zilele lui Irod, regele Iudeii, un preot cu numele Zaharia din ceata preoțească a lui Abia, iar femeia lui era din fiicele lui Aaron și se numea Elisabeta.

Și erau amândoi drepti înaintea lui Dumnezeu, umblând fără prihană în toate poruncile și rânduielile Domnului. Dar nu aveau nici un copil, deoarece Elisabeta era stearpă și amândoi erau înaintați în zilele lor. Și pe când Zaharia slujea înaintea lui Dumnezeu, în rândul săptămânii sale, a ieșit la sorti, după obiceiul preoției, să tămâieze intrând în templul Domnului. Iar toată mulțimea poporului, în ceasul tămâierii, era afară și se ruga. Și i s-a arătat îngerul Domnului, stând de-a dreapta altarului tămâierii. Și văzându-l, Zaharia s-a tulburat și frică a căzut peste el. Iar îngerul a zis către el: Nu te teme, Zaharia, pentru că rugăciunea ta a fost ascultată și Elisabeta, femeia ta, îți va naște un fiu și-l vei numi Ioan. Și bucurie și veselie vei avea și, de nașterea lui, mulți se vor bucura. Căci va fi mare înaintea Domnului; nu va bea vin, nici altă băutură

amețitoare și încă din pântecul mamei sale se va umple de Duhul Sfânt. Și pe mulți din fiii lui Israel îi va întoarce la Domnul Dumnezeu lor. Și va merge înaintea Lui cu duhul și puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților spre copii și pe cei neascultători la înțelepciunea dreptilor, ca să gătească Domnului un popor pregăti.” (Luca 1, 5-17)

Despre două nașteri aflăm din Noul Testament: cea minunată a Domnului Iisus Hristos și cea smerită a Sfântului Ioan Botezătorul. Acesta din urmă a pregătit lumea pentru venirea Fiului lui Dumnezeu.

Născut ca rod al rugăciunilor preotului Zaharia și ale soției sale Elisabeta, însăși viața Sfântului Ioan a fost una a rugăciunii, a ascezei și a așteptării smerite a venirii lui Mesia, Cel promis de Dumnezeu. Mesajul său a fost simplu, dar adânc: „Pocățiți-vă, că s-a apropiat Împărăția lui Dumnezeu!” Cuvintele sale au cutremurat lumea și ele sunt mereu actuale. Iar noi suntem într-o perpetuu așteptare a venirii Domnului Hristos și a Împărăției Sale. Așteptarea Sa naște în noi nădejdea mântuirii.

Sfântul Ioan a fost un om al dreptății. Când a mustrat pe regele Irod pentru viața păcătoasă pe care o ducea, Ioan a fost martirizat. Se cuvine să ne rugăm: „Sfinte Ioane, roagă-te pentru mântuirea sufletelor noastre!” ❖

ZIUA UNIVERSALĂ A IEI

Ziua Universală a Iei este sărbătorită în fiecare an la 24 iunie încă din anul 2013. Comunitatea online „La Blouse Roumaine” a propus la 21 ianuarie 2013, ia - bluza tradițională românească - drept brand de țară și a organizat, pe 24 iunie 2013, odată cu sărbătoarea de Sânziene, prima Zi Universală a Iei. Curând evenimentul a căpătat amploare, fiind sărbătorit în toată lumea, în peste 50 de țări.

Bisericile ortodoxe române din țară și din lume sunt locul în care costumul popular este la mare cinste, este un blazon și un lucru extrem de drag mai ales românilor din străinătate. În parohia Șerban Vodă mai ales la sărbătorile mari, religioase, dar și naționale, se poartă cu mândrie costumul popular. Unii au descoperit în lada de zestre a părinților sau rudelor de la sat costume populare

valoroase. Alții și-au cumpărat costume întregi sau numai o ie sau o cămașă. Profesorii de la școlile din parohie vin adesea la biserică cu elevii lor îmbrăcați în port popular, de hram și de sărbători.

Portul popular reprezintă una dintre cele mai importante forme de cultură ale unui popor. De aceea s-au făcut numeroase cercetări asupra genezei sale istorice și etapelor principale de evoluție, a formelor contemporane și ariei de răspândire, punându-se în valoare originalitatea sa în raport cu portul altor popoare, contribuția lui în procesul de geneză al unui popor. De aceea este important să-l cunoaștem și să-i descifrăm semnificația socială, culturală și chiar religioasă. Să-i cunoaștem vechimea, originile, evoluția. Și dacă nu avem timp și posibilitatea să facem aceasta, cel puțin să-l purtăm și să-l facem cunoscut astfel celorlalți.

O astfel de zi este și 24 iunie, pentru noi Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul sau Sânzienele în tradiția populară. Să ne îmbrăcăm deci, oriunde mergem – la biserică, la școală, la servicii sau pur și simplu în oraș – măcar cu o ie sau o cămașă tradițională. Astfel, să devenim purtătorii unui blazon al poporului român. ❖

SFÂNTUL GRIGORIE DASCĂLUL, MITROPOLITUL ȚĂRII ROMÂNEȘTI, UCENIC VREDNIC AL SFÂNTULUI PAISIE DE LA NEAMȚ

„Numai atâta voiesc să trăiesc,
cât să ajuterez pravoslaviei și neamului
și fraților ca să poată cu înleznire,
prin învățăturile sfinților
să dobândească bunătățile cele veșnice“

Sfântul Grigorie Dascălul

Pe numele său de mirean Gheorghe Miculescu, Sfântul Grigorie Dascălul s-a născut în București, în anul 1765, din părinți de bun neam, care s-au străduit să-i dea o aleasă educație. Cu o inteligență deosebită, Gheorghe urmează cursurile Colegiului „Sfântul Sava“, studiind limbile clasice: latina și greaca, dar și teologie, gramatică și alte științe. La Colegiul „Sfântul Sava“, Gheorghe îi cunoaște pe monahii Dorotei și Gherontie, ucenici ai Sfântului Paisie de la Neamț, trimiși de stareț pentru a învăța limba greacă și a-l ajuta la traducerile din Sfinții Părinți. După terminarea studiilor, în anul 1790, Gheorghe pleacă la Mănăstirea Neamț, intrând ucenic la starețul Paisie și fiind curând tuns de acesta în monahism cu numele de Grigorie și mai târziu hirotonit ierodiacon. Bun cunoscător de limbă greacă, Sfântul Grigorie traduce din textele Sfinților Părinți.

În 1812, Sfântul Grigorie pleacă împreună cu Gherontie la Sfântul Munte și stau o vreme acolo. La întoarcere însă, în apropiere de Plovdiv, Bulgaria, sunt atacați de hoți, iar Gherontie, bătut de aceștia, moare pe drum. După o perioadă petrecută la Neamț, Sfântul Grigorie se retrage la Căldărușani, în obștea formată de Sfântul Gheorghe de la Cernica. Aici rămâne între 1818 și 1823, până la alegerea sa ca mitropolit al Ungrovlahiei. Va continua să traducă, oferind prima tălmăcire în limba română a Tratatului despre preoție al Sfântului Ioan Gură de Aur, tradus sub numele de Șase cuvinte pentru preoție.

Noul mitropolit se dovedește hotărât în deciziile sale, echilibrat, plin de înțelepciune, căci ajunge pe scaunul mitropolitan într-un moment istoric greu pentru poporul și Biserica Țării Românești. Va ști să fie un bun păstor, atent la toate nevoile materiale și spirituale ale credincioșilor săi.

După izbucnirea conflictului rusoturc în 1828, Sfântul Grigorie este nevoit să ia calea exilului. Începând cu 1829, îl aflăm la Chișinău, străduindu-

se să își recapete scaunul mitropolitan. În 1831 i se cere demisia, la care Sfântul Grigorie răspunde demn: „Dumnezeu mi-a dat suflet și eparhie și când îmi va ieși sufletul, atunci voi lăsa eparhia, pentru că acestea sunt lucruri care privesc mântuirea sufletelor“. Revine pe scaunul său în august 1833, dar un an mai târziu, pe 22 iunie 1834, este chemat la Domnul.

A fost înmormântat stând în scaun, într-un mormânt boltit, în apropiere de Catedrala mitropolitană din București. Peste șapte ani, osemintele sale sunt mutate la Căldărușani.

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a aprobat canonizarea Sfântului într-o ședință de lucru din octombrie 2005, cu zi de prăznuire 22 iunie, recunoscându-se activitatea pastorală, culturală și duhovnicească a unuia dintre cei mai importanți ierarhi români. ❖

Din faptele Sfântului Grigorie Dascălul

❖ Văzând starețul Paisie pe acest tânăr bătrân intrând în nevoie duhovnicească și cunoscând întru sine că va fi vas ales al Bisericii lui Hristos, îndată l-a tuns în schima monahală și l-a făcut diacon. Și era părintele Grigorie foarte smerit și ascultător către toți.

❖ La traducerea cărților din limba greacă, împreună lucrau și se ajutau ierodiaconul Grigorie cu părintele său duhovnicesc, Gherontie. Tot ce tălmăcea unul, îndrepta

celălalt. Ei au tradus împreună multe cărți, precum: „Patericul“, tipărit la București în anul 1828; „Octoihul“, tipărit la Râmnic și Buda în anul 1811; „Adunarea pe scurt a dumnezeieștilor dogme“, tipărită la Mănăstirea Neamț în anul 1816; ... „Cele 12 mineie“, tipărite la Buda în anii 1804-1805; „Viețile Sfinților“, tipărite la Mănăstirea Neamț, între anii 1807-1815 și la București, între anii 1834-1836; [...] și altele.

❖ Cerând mitropolitul Dositei al Țării Românești de la Veniamin Costachi, părintele Moldovei, să-i trimită doi monahi tălmăcitori din limba greacă, acesta îi trimite pe smeriții călugări Gherontie și Grigorie din Mănăstirea Neamț. Cei doi monahi reînființează tipografia Mitropoliei din București, tipăresc cărți de slujbă și învățătură, pun în rânduiala biblioteca, apoi se întorc iarăși în Moldova, la metania lor.

❖ Acest înțelept mitropolit întrecea pe toți din vremea sa cu râvna și cunoașterea Sfinților Părinți. Pătrundea și stăpâna cu multă pricepere învățătura ortodoxă a dogmelor și a Sfintei Scripturi, pentru care i se spunea „teologul Grigorie, înalt în științe și în înțelepciune, adânc în noimă și smerit cugetător în isprăvi și în lucrare“. Iar dregătorii țării și poporul îl numeau „Mitropolitul Grigorie Dascălul“, precum se numește până astăzi.

❖ Văzând acest mare ierarh „că neamul nostru românesc este evlavios din fire, dar sărac de armele credinței, s-a aprins cu râvna pentru luminarea lui“ prin traducerea și tipărirea lucrărilor Sfinților Părinți. Cât a fost mitropolit pe scaunul Țării Românești a tradus și tipărit, atât la București, cât și la Buzău și Căldărușani, următoarele cărți: „Cuvintele despre purcederea Sfântului Duh“ ale lui Iosif Vrienie, „Împărțire de grâu“ și „Puțul Sfântului Ioan Gură de Aur“, toate trei traduse cât a stat în surghiunie și tipărite la Buzău, între anii 1832-1833; „Epistolele de obște ale Patriarhului Fotie“, rămase în manuscris; [...] „Despre cele opt gânduri ale Sfântului Casian Românul“; „Viața Cuviosului Paisie de la Mănăstirea Neamț“; (n.r.- și alte valoroase scrieri). Pentru tipărirea atâtor cărți a înființat două tipografii noi, una la Episcopia Buzăului și alta la Mănăstirea Căldărușani. Toate cărțile tipărite de el le împărțea în dar la biserică și în popor. ❖

(Patericul românesc)

PĂMÂNTUL ROMÂNESC, PĂMÂNT AL ORTODOXIEI

**„Sfințenia, transparența
lui Dumnezeu în conștiința omului”
(Preot prof. dr. Dumitru Stăniloae)**

După ce Mântuitorul abia coborâse de pe Munte, unde a stat 40 de zile, pe țărmul Mării Galileii i-a întâlnit pe cei doi frați, Petru și Andrei, care se îndeletniceau cu pescuitul. El le-a zis: „Veniți după mine și vă voi face pescari de oameni” (Matei IV,19). Ei și-au lăsat mrejele și s-au dus cu Iisus deși nu-L cunoșteau. Gestul lor este urmat și de alții, așa cum aflăm din Sfânta Scriptură, adevărindu-se cuvântul sfânt: „Eu sunt viața, voi sunteți mlădițele”.

Sfântul Apostol (Evr. 13, 7) spunea: „Aduceți-vă aminte de înaintașii voștri”. Astăzi, prin strădania înțeleaptă, profund patriotică și de rânduială bisericească a Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, prin ședința din 19-20 iulie, după modelul prăznuirii tuturor sfinților în Duminica întâi după Rusalii, a hotărât să sărbătorim în a doua duminică după Rusalii pe toți Sfinții Români prin rugăciuni, cântări și adânci pomeniri. Iată că Patriarhia este prima instituție ce realizează acest act istoric, căci în această zi ne gândim, așa cum am reprodus mai sus cuvintele Sfântul

Apostol Pavel, la sfinții știuți și neștiuți pe care se sprijină Biserica Ortodoxă, căci așa cum scria părintele profesor Stăniloae „Viața Bisericii nu a fost niciodată întreruptă pentru a o reîncepe din nou”.

De aceea românul, creștin din naștere, spunea că „la moara lui Dumnezeu macini încet dar bine” și aceste cuvinte înțelepte l-au făcut să fie atât de puternic și statornic pe acest pământ. Îndărătnicia lui și statornicia în credință a făcut ca din rândul neamului său, azi să pomenim o mulțime de sfinți, unii fără nume, care au ținut lumina credinței mereu aprinsă, așa cum Sfântul Apostol Matei spune: „Voi sunteți lumina lumii. Nu poate o cetate aflată pe un vârf de munte să se ascundă, nici nu aprind făclie și o pun sub obroc, ci o pun în sfeșnic și luminează celor din casă”.

Cultul Sfinților – ce avem datoria de a-l păstra și apăra – iradiază spre noi și în noi, căci Sfinții trăiesc „pe pământ și în cer”. Pământul dintre Carpați, Dunăre și Marea Neagră, în care s-a născut odată cu limba și poporul, creștinismul a rodit mulți sfinți. Ei au fost și sunt cinstiți de românii creștini, căci Ei reprezintă chintesența neamului, Biserica Strămoșească fiind – și este și astăzi – centrul vieții din această regiune a Terrei.

După ani și ani Patriarhia română a pus problema istorică, în conștiința neamului, a rezistenței lui față de toate silniciile, prin credință și cultură. Anul 2017 a fost declarat ca an al comemorării și prețuirii alături de icoane, a Patriarhului Iustinian și a martirilor mărturisitori. Numai dacă exemplificăm lucrarea dumnezeiască asupra celor osândiți în închisorile comuniste, ne putem da seama de această dimensiune.

Părintele profesor Dumitru Stăniloae ridică la grad de universalitate lucrarea sfinților afirmând: „toți sfinții sunt locali prin faptul că lucrează într-un anumit loc, dar sunt universali pentru credința universală pe care o slujesc”. Și iată cum din nou credința ortodoxă este ființă a istoriei neamului românesc și invers. Elocventă și descriptivă este imaginea acestei realități ce o deslușim din versurile unei cântări cunoscute și în Biserica Ortodoxă: (versuri Radu Gyr)

*„Avem o țară unde au stăpânit odată
Vitejii daci, bărbați nemuritori
Și unde stau de veacuri laolaltă
Izvoare, văi și munți cu fruntea-n zări.*

*Avem troițe sfinte, altare și icoane
Și candeli ard cu mii de pâlpâiri;
Avem atâtea lacrimi și prigoane
Că ne e plin pământul de martiri.*

*Avem la Putna, Sfânt și viu cu duhul
Pe cel ce-a stat Ortodoxiei scut;
Și azi de-l vom chema să-nfrâng-apusul
Va răsturna cinci veacuri de pământ.*

*Avem pe Brâncoveanu pildă tare,
Căci pruncii lui sub sabie-au căzut
Ca să păzească fără de schimbare
Credința dreaptă-n care s-au născut.*

*Avem Ardealul sfânt, pământul
răstignirii,
Cu tunuri sfârtecat de cel viclean;
Avem ierarhii sfinți, pe lancu și martirii
Pe Horia tras pe roată pentru neam.*

*Azi iarăși te-au suit vrăjmașii tăi
pe cruce
Ardeal cu trei culori împodobit
Scriind deasupra vina ta cu sânge,
Acea că Ortodoxia ai iubit.*

*Avem un Rai de Sfinți în temniți
dați la moarte
Si aruncați în groapă neștiuți
Dar astăzi dăm pământul la o parte
les moaște sfinte-n zeghe
grea de deșinuți*

*E jertfa lor de veacuri mărturia
Ce strigă din morminte pân', la noi
Să apărăm cu râvnă Ortodoxia
Și acest pământ de Sfinți și de eroi!*

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 18 - 25 IUNIE 2017

ZIUA	ORA	SLUJBE
Duminică 18 iunie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Utrenia, Sfânta Liturghie - Duminica a 2-a după Rusalii (a Sfinților Români)
Miercuri 21 iunie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ³⁰	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu
Vineri 23 iunie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ³⁰	Sfânta Liturghie Vecernie cu Litie, Acatist
Sâmbătă 24 iunie	07 ³⁰ -11 ⁰⁰ 18 ³⁰ -19 ⁰⁰	Utrenia, Sfânta Liturghie, Parastas cu pomenirea morților - Nașterea Sf. Proloc Ioan Botezătorul Vecernie
Duminică 25 iunie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Utrenia, Sfânta Liturghie - Duminica a 3-a după Rusalii (Despre grijile vieții)

Prof. Clement Gavrilă-Sălăuța

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI ȘERBAN VODĂ PENTRU ANUL 2017 A FOST STABILITĂ LA 100 LEI